

Iarna în declin

Soarele timid se arată,
Peste iarna în declin,
Primăvara își dilată,
Arsenalul ei divin.

Se întorc păsările acasă,
Din îndepărtate zări,
Numai iarna cea țâfnoasă,
Face nazuri printre flori.

Ghiociei se înfioară,
De-o gălbuie gărgăriță,
Cu pistrui la subsuoară,
Ah, că prea e ștregăriță!

Se aud mii de rândunele,
Dinspre crângul dezmoțit,
Gingașele viorele,
Pământul l-au albăstrit.

Vai, pădurea e-mbătăată,
De atâta însuflețire,
Primăvară minunată,
De-acum ne ești izbăvire!

